

Predgovor.

Zbog neobične teme i sadržaja ove knjige, smatram da je potrebna određena količina objašnjenja kako bi čitatelj mogao bolje razumjeti i bolje cijeniti poruku koju ona sadrži. Knjiga je preuzeta iz snimljenih propovijedi koje sam održao svojoj zajednici u nedenominacijskom Tucson Tabernakulu, u Tucsonu, Arizona, u proljeće 1969. To je, dakle, "govorna knjiga", i iako je uređena, još uvijek zadržava okus svoje inicijacije nizom propovijedi.

Ova knjiga govori o čovjeku kojeg je Bog poslao u ovo doba. Ovaj čovjek je bio Prorok; ali kao što je Krist rekao o Ivanu Krstitelju u Mateju 11:9, Vjerujem da je bio više od proroka, jer je bio Prorok-Glasnik poslan u posljednje dane kršćanstva. Izaija je, davno prije Kristova rođenja, objavio: u 9:5,

„Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni.“

Slično tome, mogu se osvrnuti na početak ovog dvadesetog stoljeća i reći da nam je dan sin, da nam je rođen Poslanik, i on je trebao prethoditi Drugom dolasku "onog Sina" iz Izaijinog proročanstva ponovno na zemlju. Potpuna priča o životu ovog proroka ispunila bi mnogo više tomova nego što bih ja, svećenik Evanđelja Isusa Krista, imao vremena napisati. Niti sam naručen da budem pisac. Moj posao je propovijedanje, ali ja sam propovjednik na čiji je život tako potpuno utjecala služba ovog Proroka posljednjih vremena, da je moja vlastita služba postala oblikovana za novu svrhu.

Stoga ukazujem na ovog čovjeka i njegovu Poruku kao što je on ukazivao na Krista. Samo na taj način mogu ispuniti svoje službene dužnosti služenja Bogu - priznavanjem onoga što je On učinio za ovaj svijet dvadesetog stoljeća kroz život jednog čovjeka. Želja mi je upoznati sve koji čitaju ovo izvješće s likom, životom i djelima ovoga od Boga odabranoga čovjeka.

Ova je knjiga svjedok čudesnih stvari koje sam video i čuo, jer Bog me doista blagoslovio i želim mu dati slavu. Neću se ispričavati zbog čestog spominjanja imena ovog čovjeka, jer vjerujem da je čak i sedmoslovni dio njegovog imena Bog odredio: William Marrion Branham, prorok dvadesetog stoljeća, Božji čovjek koji je odabran da prethodi Drugom dolasku Gospodina Isusa Krista.

Zovem ga, "brata" Branham, jer je rekao, "ako me voliš, zvat ćeš me bratom," i moj život je otvoren svakom izazovu da nisam istinski volio ovog brata, ovog Božjeg čovjeka.

Kao što je zapisano u Djelima apostolskim 4, učenici su bili pozvani od strane vlasti, pretučeni su im mnogo udaraca i zabranjeno im je govoriti ili poučavati u Ime Isusa Krista. Njihov odgovor svojim tužiteljima bio je, „*Sudite je li pred Bogom pravo slušati radije vas nego Boga.*”

Isto tako, prije nego što me osude zbog ovog skromnog pisanja, moji bi tužitelji trebali znati da sam se osjećao vođenim od Boga da to učinim. Jedan uvjerljiv razlog zašto to moram učiniti je zahvalnost za svjedočanstvo onih koji su hodali s Isusom. Zahvalan sam Bogu za njihov rekord. Ispunili su Isusovu zapovijed nakon uskrsnuća u Luki 24:48 „*Vi ste tomu svjedoci.*”

Znam da bih, da sam živio u Isusovo vrijeme, u zemlji udaljenoj od Izraela, i da je netko došao reći mi o Isusu Kristu, cijenio njihovo vjerno svjedočanstvo. Vjerujući da je Bog posjetio ovu generaciju, dolazim reći što je učinio. Poslao je Poslanika, a ja se osjećam privilegiranim svjedočiti o stvarima koje su učinjene kroz život tog Poslanika.

Vjerujem da sam jasno dao do znanja odgovornost koju osjećam da kažem što sam vidio i čuo, ispunjavajući zadatak da svjedočim o tome što je Isus Krist učinio u mojoj generaciji. Čak i nakon uzašašća Gospodina Isusa, učenici su okljevali to učiniti. U Djelima apostolskim 1:4-8 Biblija govori da je Isus zapovjedio okupljenim učenicima da ne napuštaju Jeruzalem nego da čekaju Očevo obećanje, rekavši u stihu 5,

„*Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim.*”

Pitali su ga hoće li u to vrijeme ponovno obnoviti kraljevstvo Izraelu, na što je on odgovorio: Djela apostolska 1:7-8,

„*Nije vaše znati vremena i zmode koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.*”

Iz ovih stihova, vjerujem da je punjenje od Krštenja Duhom Svetim donosi snagu primatelju da ide naprijed i svjedoči o stvarima koje mu je Bog dopustio da iskusi i razumije u svom životu. Bez sumnje, kad su Petar, Jakov, Ivan i drugi govorili neke stvari, bilo je među slušateljima onih koji nisu vjerovali jer sami nisu bili svjedoci čuda. Ali Isus je rekao: „*Vi ste moji svjedoci.*” Kad je Thomas bio pozvan da zadovolji svoje sumnje gurajući ruke u rane uskrslog Krista, rečeno mu je „...*Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!*”

Ipak, u neke je stvari teže povjerovati ako ih se vidi, nego povjerovati ako se ne vide. Kada su učenici svjedočili o stvarima koje je Isus činio, hodajući po vodi, lomeći kruhove, dijeleći ribu, liječeći slijepе, čak i podižući mrtve - bilo je onih koji nisu mogli dokučiti istinu pred očima. „*Previše fantastično*”, rekli su. Isto tako, ispričat će stvari koje su se dogodile u ovoj generaciji u životu brata Branhama, u koje će samo neki povjerovati. Nije moja odgovornost uvjeriti sve ljudе da vjeruju, ali moja je odgovornost reći svim ljudima u što vjerujem, što sam video i čuo, i dati im razlog za „*nadu koja je u meni*” u ovom trenutku, i zašto stojim tu gdje stojim.

Pearry Green,
Tabernakul u Tucsonu,
Tucson, Arizona, SAD.

www.believersnewsletter.org

Email info.bn1.ministries@gmail.com

Velečasni Green je bio blizak prijatelj i suradnik brata Branhamu, osobito u posljednjim godinama njegova života. U svojoj knjizi "Djela proroka" on daje svjedočanstvo o čudesnim stvarima koje je video i čuo u službi Božjeg proroka u ovom dobu. Neka vam bude blagoslov dok idete na ovo putovanje stopama pravog biblijskog proroka, s pravim biblijskim znakovima i pravom biblijskom porukom.